

sådan at man ved en passende lejlighed lige kan stryge pengene fuldstændig.

Men hvorfor skal de her penge absolut tvangsopspareres i ATP-Fonden? Og svaret er jo, at det er for, at ATP-Fonden kan styre det danske aktiemarked.

Og senere i dag kommer der et forslag om, at den ikke bare skal kunne købe aktier for 40 pct. af sin formue, men for 50 pct., og så har man jo endnu en kæmpe stor pengeopbygning og dermed en magtfaktor, hvormed man kan styre det danske aktiemarked. For så kan man true virksomhederne med, at hvis de ikke har en bestemt miljøadfærd, så sælger man deres aktier. Og man kan true virksomhederne med, at hvis de ikke har en bestemt etisk moral og kodeks – hvis de f.eks. køber bananer et bestemt sted eller har et bryggeri et sted, hvor man ikke kan lide dikteren i det øjeblik, selv om man godt nok giver landet ulandsbistand – så trækker man aktierne ud.

Man får altså en magtfaktor, som kan bestemme over dansk erhvervsliv, så bestyrelserne i aktieselskaberne, hver eneste gang den politisk udpegede direktør udtaler sig, simpelt hen er bange for at få rykket tæppet væk.

Det er det, der er formålet med det her – anderledes kan det ikke være – og derfor er Fremskridtspartiet selvfølgelig 400 pct. imod det.

Men vi savner bare ét eneste argument fra skatteministeren for, hvorfor Kim Behnke og de 5,2 millioner andre danskere ikke selv må bestemme, hvor den ene procent skal stå. Og nu kan argumentet ikke være som for et år siden: at man ikke vil ulejlige pengeinstitutter og forsikringselskaber med at oprette konti osv., når det kun er for et enkelt år, for nu skal det jo være permanent, og når noget, der er midlertidigt i politisk forstand, kan vare 16 år, så varer noget, der er permanent, mere end 16 år, og så vil mit pengeinstitut godt ulejlige sig med at oprette en konto til mig, hvor jeg kan indsætte min ene procent.

Så hvorfor må jeg ikke have pengene stående dér, fremfor at de skal stå i ATP og blive misbrugt i et socialdemokratisk politisk spil?

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

I arbejdsministerens fremsættelsestale står der:

»I efteråret 1997 gennemførte regeringen en midlertidig pensionsopsparing for 1998. En videreførelse af den midlertidige pensionsopsparingsordning vil være en naturlig udmønt-

ning af regeringens ønske om at styrke opsparingen i samfundet. Regeringen foreslår derfor, at den midlertidige pensionsopsparing gøres permanent.«

Men hvis vi ser lidt på, hvordan argumentet er her, må vi sige, at man vel næppe kan vide, hvordan behovet for pensionsopsparing er om eksempelvis 7 år eller 10 år eller måske bare om 5 år. Så sådan som forslaget foreligger, hvor man bare lige automatisk får noget, som var bestemt til at være 1-årigt, til nu at gælde i al evighed, vil vi ikke medvirke til det.

Det, som må indgå i de videre forhandlinger, er, om man skal sætte en anden slutdato på lovens virkning. Nu virker den i 1 år, og det er o.k., men det må indgå i forhandlingerne, hvilket år den så skal udløbe. Men bare at få den til at gælde forever, mener vi ikke at der er dokumenteret et behov for, og dér mener vi også at der er andre og rigtigere elementer at pege på.

Arbejdsministeren (Ole Stavad, fg.):

Med baggrund i det, jeg sagde under den foregående sag, vil jeg igen sige, at det i hvert fald er godt, at vi har et udgangspunkt, hvor der for længst er udtrykt enighed om, at der er behov for at foretage en justering, der strammer.

Det er jo ikke et helt uvæsentligt element, vi taler om her; det er godt 3 mia. kr. Og når jeg har lyttet til ordførerne, har jeg hørt en række signaler, og jeg tror, at jeg kan sige helt nøjternt, at det her er en sag, som jeg i hvert fald har stor tro på finder sin afklaring, når man i øvrigt finder en afklaring af resten af det, som ligger i den samlede pakke, der er lagt frem.

Pessimister vil kunne have lyttet sig til, at det her ser meget svært ud, men de pessimister, som måtte have overværet debatten under Folketingets åbning i oktober 1997, vil vide, at ting kan skifte meget hurtigt. Og jeg vil gerne signalere til de partier, som vil være med til samlet set at skabe en løsning på problemerne i de forslag, vi i dag har til behandling, at regeringen selv sagt også på det her felt vil være betydeligt lydhør over for, hvordan man skal skruer den endelige løsning sammen.

For hr. Kim Behnke har selvfølgelig ret i, at når der i denne løsning er tale om en permanentgørelse, er det selvfølgelig klogt at tænke lidt langsigtet på, hvordan det i øvrigt kan passe sammen med det øvrige pensionsmønster og derunder selvfølgelig også at se på det fordelingspolitiske.